

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1965 r.

Nr 35

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

224 — z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne	289
225 — z dnia 20 lipca 1965 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urzędzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych	293

ROZPORZĄDZENIA:

226 — Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z dnia 5 sierpnia 1965 r. w sprawie zarządu budynków sprawowanego przez wynajmujących nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej	294
227 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 5 sierpnia 1965 r. w sprawie określenia kosztów eksploatacji i bieżących remontów oraz drobnych napraw obciążających najemcę, zasad odnawiania lokali i wykonywania przez najemcę koniecznych napraw	295

224

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1965 r.

w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne.

Dla poprawy utrzymania zasobów mieszkaniowych w należyłym stanie przy bardziej czynnym udziale samorządu mieszkańców i zapewnienia na ten cel zwiększonych środków finansowych na podstawie art. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają lokale mieszkalne objęte przepisami Prawa lokalowego, a w szczególności lokale położone w budynkach:

- 1) pozostających w zarządzie organów do spraw mieszkaniowych prezydiów rad narodowych lub podległych tym prezydiom przedsiębiorstw sprawujących zarząd budynków,
- 2) przeznaczonych na mieszkania służbowe oraz w innych budynkach pozostających w zarządzie jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 3) stanowiących własność osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

2. Przepisom niniejszego rozporządzenia nie podlegają lokale mieszkalne:

- 1) w budynkach stanowiących własność spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, z wyjątkiem lokali zajmowanych przez osoby nie będące członkami spółdzielni,
- 2) w miejscowościach, w których wprowadzono publiczną gospodarkę lokalami — w domach jednorodzinnych i małych domach mieszkalnych wyłączonych spod tej gospodarki, z wyjątkiem lokali zajmowanych na podstawie decyzji o przydziale, a w miejscowościach, w których nie wprowadzono publicznej gospodarki lokalami — w domach odpowiadających warunkom wyłączenia,

- 3) w budynkach znajdujących się pod zarządem organów kwaterunkowych wojska oraz lokale przydzielone wojsku na zakwaterowanie stałe Sił Zbrojnych,
- 4) w budynkach znajdujących się pod zarządem organów kwaterunkowych Milicji Obywatelskiej oraz Służby Więziennej,
- 5) w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz państwowych przedsiębiorstw (zakładów) mechanizacji rolnictwa,
- 6) na terenie gromad w nie podlegających podatkowi od nieruchomości lub zwolnionych od tego podatku budynkach gospodarstw rolnych indywidualnych lub spółdzielni produkcyjnych,
- 7) na terenie gromad w budynkach przeznaczonych na agronomówki, wodomistrzówki, sanitarne punkty weterynaryjne, lecznice zwierząt oraz w budynkach stacji pomp,
- 8) wynajmowane osobom wymienionym w art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa lokalowego.

3. Obciążenie członków spółdzielni budownictwa mieszkaniowego z tytułu członkostwa oraz czynsz najmu za lokale mieszkalne w budynkach wymienionych w ust. 2 pkt 3, 5, 7 i 8 regulują odrębne przepisy. Czynsz najmu za lokale mieszkalne w budynkach wymienionych w ust. 2 pkt 4 uregulują Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej.

§ 2. 1. Najemcy lokali mieszkalnych opłacają czynsz najmu według stawek miesięcznych, ustalonych za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu w zależności od wyposażenia lokalu w urządzenia techniczne i od wielkości danej miejscowości.

2. Powierzchnią użytkową lokalu jest powierzchnia wszystkich pomieszczeń znajdujących się w lokalu bez względu na ich przeznaczenie i sposób używania, jak pokoje, kuchnie, spizarnie, przedpokoje, alkowy, halle, korytarze, łazienki itp. pomieszczenia służące mieszkalnemu i gospodarczym celom najemcy. Nie wlicza się do powierzchni użytkowej lokalu balkonów, tarasów, loggi, antresol, szaf i schowków w ścianach, pralni, suszarni, strychów, piwnic itp., jak również komórek przeznaczonych na przechowywanie opału.

§ 3. 1. Stawki czynszu najmu dla najemców, których podstawą utrzymania jest wynagrodzenie za pracę wykonywaną na podstawie umowy o pracę, mianowania, wyboru, spółdzielczego stosunku pracy lub umowy agencyjnej — w wymiarze przynajmniej połowy obowiązującego czasu pracy oraz dla chałupników, opłacających podatek od wynagrodzeń lub od tego podatku zwolnionych, określa tabela nr 1, stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

2. Czynsz najmu, obliczony według stawek określonych w tabeli nr 1, podwyższa się o 10% za lokale w budynkach położonych w strefie śródmiejskiej miast liczących ponad 50 tysięcy mieszkańców, a o 15% za lokale położone w budynkach willowych z ogrodem, wyposażonych w urządzenia wodociągowe w mieszkaniu i co najmniej jedno dalsze urządzenie techniczne (kategoria 3 w tabeli) bez względu na wielkość miejscowości i położenie w określonej strefie. Podwyżkę czynszu najmu stosuje się tylko do lokali samodzielnych, zajmowanych przez jednego najemcę; przy zbiegu podwyżek stosuje się podwyżkę o 15%.

3. Minister Gospodarki Komunalnej może na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyrazić zgodę na niepodwyższenie czynszu najmu o 10% za lokale w budynkach położonych w strefie śródmiejskiej w poszczególnych miastach liczących od 50 do 100 tysięcy mieszkańców. Prezydium miejskich rad narodowych mogą w uzasadnionych wypadkach wyłączyć od podwyższenia czynszu najmu o 10% lokale w budynkach położonych przy określonych ulicach lub ich częściach albo w poszczególnych budynkach, pomimo że budynki te znajdują się w strefie śródmiejskiej.

§ 4. 1. Czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 1 opłacają poza najemcami wymienionymi w § 3 również najemcy:

- 1) których główną podstawą utrzymania jest zawodowa twórczość albo działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna,
- 2) którzy pobierają zaopatrzenie emerytalne lub inne zaopatrzenie ze środków państwowych (opieki społecznej),
- 3) którzy nie uzyskali uprawnień do renty inwalidzkiej, lecz zostali uznani za inwalidów przez organ właściwy do orzekania o trwałej niezdolności do pracy albo którzy osiągnęli 60 lat życia,
- 4) pobierający naukę w szkołach i utrzymujący się ze stypendiów lub pozostający na utrzymaniu innych osób (rodziców, opiekunów),
- 5) adwokaci, którzy wykonują zawód w zespole adwokackim,
- 6) rolnicy opłacający podatek gruntowy w wymiarze ustalonym dla gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym nie przekraczającym kwoty 14.500 zł, którzy nie posiadają własnych budynków mieszkalnych, najmują dla siebie i swoich rodzin lokale mieszkalne podlegające przepisom niniejszego rozporządzenia,
- 7) rybacy morscy, biorący bezpośredni udział w połowach, których główną podstawą utrzymania jest wynagrodzenie polegające na udziale w wyniku połowu, jak również rybacy, nie biorący z powodu podeszłego wieku lub złego stanu zdrowia bezpośredniego udziału w połowach, wykonujący czynności pomocnicze związane z połowami, np. naprawa sieci itp.,

8) członkowie portowych zrzeszeń pracy, objętych wykazami właściwego organu portowego,

9) wykonujący przemysł domowy lub ludowy, jeżeli zbywają swoje wyroby wyłącznie jednostkom gospodarki społecznej,

10) numerowi kolejowi, tragarze i pościągcy.

2. Ministrowie Gospodarki Komunalnej i Finansów mogą w drodze rozporządzenia rozciągnąć na inne kategorie najemców uprawnienia do opłacania czynszu najmu według stawek określonych w tabeli nr 1.

§ 5. Najemcy lokali mieszkalnych, którzy są podatnikami podatku obrotowego i dochodowego bądź tylko dochodowego lub gruntowego w wymiarze ustalonym dla gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym przekraczającym kwotę 14.500 zł, opłacają czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 2, stanowiącej załącznik do rozporządzenia. Według stawek określonych w tabeli nr 2 opłacają czynsz najmu również najemcy, którzy nie są uprawnieni do opłacania czynszu najmu według stawek określonych w tabeli nr 1 lub w dotychczasowej wysokości albo nie są z opłacania czynszu najmu zwolnieni.

§ 6. 1. Najemcy wymienieni w §§ 3 i 4 opłacają czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 2, jeżeli są podatnikami podatku obrotowego i dochodowego bądź tylko dochodowego albo jeżeli wspólnie z nimi mieszka członek rodziny będący takim podatnikiem.

2. Opłacanie podatków wymienionych w ust. 1 przez podnajemcę nie powoduje zmian w opłacaniu czynszu przez najemcę; członek rodziny nie może być uważany za podnajemcę.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) pracowników jednostek państwowych pełniących obowiązki tłumaczy przysięgłych lub wykonujących umowy o dzieło, zawarte z jednostką gospodarki społecznej w zakresie specjalności, do której posiadają fachowe przygotowanie,
- 2) lekarzy, lekarzy dentystów, felczerów, uprawnionych techników dentystycznych, techników dentystycznych, położnych i pielęgniarzek (pielęgniarki), jeśli są zatrudnieni w społecznych zakładach służby zdrowia, opieki społecznej bądź wychowawczych w pełnym wymiarze godzin, ustalonym na podstawie obowiązujących przepisów dla zakładów służby zdrowia,
- 3) osób wymienionych w pkt 2 oraz lekarzy weterynarii, jeżeli są zatrudnieni w jednostkach gospodarki społecznej w wymiarze co najmniej 42 godzin tygodniowo,
- 4) magistrów biologii i chemii, prowadzących laboratoria analityczne, jeśli są zatrudnieni w zakładach społecznych służby zdrowia w wymiarze co najmniej 42 godzin tygodniowo,
- 5) rzemieślników zatrudniających w swoim zakładzie powyżej 1 członka rodziny i 1 pracownika najemnego; uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników najemnych,
- 6) osób pobierających zaopatrzenie emerytalne, jeżeli osiągają przychody, które nie powodują zawieszenia ich prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Osoby wymienione w tym ustępie opłacają czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 1.

4. Do osób, które stały się podatnikami podatku dochodowego z tytułu sprzedaży własnych nieruchomości, przedmiotów lub praw majątkowych, nie mają zastosowania przepisy przewidujące opłacanie przez podatników podatku dochodowego czynszu najmu według stawek określonych w tabeli nr 2, jeżeli sprzedaż ta nie przybiera charakteru zawodowego.

§ 7. 1. Minister Gospodarki Komunalnej może na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej postanowić, że

w budynkach wybudowanych przed 1 stycznia 1950 r. (budownictwo stare) będą stosowane zniżki stawek czynszu najmu, określonych w tabeli nr 1, w granicach do 20%, w poszczególnych miejscowościach położonych na terenie województw koszalińskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego, olsztyńskiego, z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego, w mieście Pile i na terenie powiatu trzcianieckiego w województwie poznańskim, na terenie powiatów ełckiego, gołdapskiego i oleckiego w województwie białostockim oraz w mieście Elblągu i na terenie powiatów gdańskiego, elbląskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego w województwie gdańskim oraz na wniosek Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia — w mieście Wrocławiu.

2. Nie stosuje się zniżki stawek czynszu najmu, o której mowa w ust. 1, do lokali mieszkalnych w nadbudowanych po dniu 1 stycznia 1950 r. częściach budynków oraz do lokali mieszkalnych po tym terminie przebudowanych. Prezydium rad narodowych mogą jednak stosować powyższe ulgi, jeżeli przy nadbudowie lub przebudowie lokali mieszkalnych nie zostały zastosowane normatywy projektowania obowiązujące w nowym budownictwie.

§ 8. 1. Najemcy lokali nie odpowiadających warunkom wymaganym dla stałego pobytu w nich ludzi i w związku z tym przewidzianych do likwidacji w najbliższych latach jako lokale mieszkalne opłacają czynsz najmu w dotychczasowej wysokości.

2. Przez czynsz najmu w dotychczasowej wysokości rozumie się:

- 1) w budynkach, w których udział najemców w pokrywaniu kosztów eksploatacji budynku był zryczałtowany — opłatę należną za dany lokal mieszkalny wraz z podatkiem od lokali za ostatni miesiąc przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia,
- 2) w pozostałych budynkach — średnią opłatę miesięczną należną za dany lokal mieszkalny wraz z podatkiem od lokali z okresu od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r.

§ 9. 1. Najemcy wymienieni w § 3, którzy dotychczas zwolnieni byli w całości lub w części z opłacania czynszu najmu za lokale mieszkalne, obowiązani są od dnia 1 października 1965 r. opłacać czynsz najmu w wysokości obliczonej na podstawie stawek określonych w tabeli nr 1.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy dozorców budynków mieszkalnych oraz dozorców innych budynków będących w zarządzie jednostek gospodarki uspołecznionej, jeżeli przydzielono im lokale mieszkalne w tych budynkach w związku z charakterem pracy dozorczy; korzystają oni nadal ze zwolnienia z opłacania czynszu w całości lub w części, jeżeli dotychczas z tego uprawnienia korzystali.

3. Nauczyciele zatrudnieni na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast do 2.000 mieszkańców zachowują prawo do bezpłatnych mieszkań w miejscu pracy (art. 25 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli — Dz. U. Nr 12, poz. 63 z późniejszymi zmianami).

§ 10. Oprócz czynszu najmu, obliczonego przy zastosowaniu stawek przewidzianych we właściwych tabelach, najemca uiszcza opłaty z tytułu zwrotu kosztów dostarczonej do lokalu przez wynajmującego ciepłej wody, centralnego ogrzewania, gazu i energii elektrycznej oraz z tytułu używania dźwigu osobowego.

§ 11. W granicach stawek (minimalnych i maksymalnych) określonych w tabeli nr 1 prezydium rad narodowych miast, osiedli i gromad ustala wysokość stawki czynszu najmu różnych grup lokali, biorąc pod uwagę położenie budynku, usytuowanie lokalu, jego stan i wielkość powierzchni pomocniczej oraz dodatkowe urządzenia. Wytyczne w

sprawie ustalenia wysokości stawek czynszu najmu wyda Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 12. 1. Najemcy opłacający czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 1 opłacają jednak czynsz najmu według stawek określonych w tabeli nr 2 za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej ponad przysługujące im normy zaludnienia, o ile nadwyżka ta obejmuje co najmniej powierzchnię najmniejszego pokoju w zajmowanym przez nich mieszkaniu.

2. Do nadwyżki powierzchni mieszkalnej wlicza się dodatkową powierzchnię mieszkalną, do której najemca jest uprawniony, z wyjątkiem wypadku zajmowania takiej powierzchni ze względu na ciężką chorobę najemcy lub wspólnie mieszkającej z nim osoby.

3. W miejscowościach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, przyjmuje się za normę zaludnienia dla jednej osoby najwyższą normę przewidzianą w obecnie obowiązujących przepisach; jednak do najemców zajmujących lokale mieszkalne w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się dotychczasową normę zaludnienia. Zasady i tryb obliczania powierzchni mieszkalnej i ustalania dodatkowej powierzchni mieszkalnej obowiązujące w stosunku do lokali objętych publiczną gospodarką lokalami stosuje się odpowiednio.

§ 13. W razie najmu poszczególnych pomieszczeń w jednym lokalu mieszkalnym przez różnych najemców każdy z tych najemców opłaca czynsz najmu oddzielnie za zajmowaną powierzchnię według obowiązującej go stawki. Dla ustalenia czynszu najmu za pomieszczenia używane wspólnie przez współnajemców dzieli się powierzchnię tych pomieszczeń w stosunku do powierzchni pomieszczeń zajmowanych oddzielnie przez każdego ze współnajemców.

§ 14. Wpływy z czynszu najmu przeznacza się na pokrywanie kosztów eksploatacji i bieżących remontów budynków. Minister Gospodarki Komunalnej określi w drodze rozporządzenia, jakie wydatki mogą być uznane za koszty eksploatacji i bieżących remontów. Zasady gospodarowania środkami uzyskanymi z czynszów najmu w budynkach wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 regulują odrębne przepisy.

§ 15. 1. Wynajmujący (właściciel, zarządca), nie będący jednostką gospodarki uspołecznionej, jest obowiązany otworzyć rachunek bankowy i odprowadzać na ten rachunek część wpływów z czynszu najmu, pozostałą po pokryciu wydatków na koszty eksploatacji i bieżących remontów.

2. Ministrowie Gospodarki Komunalnej i Finansów ustala szczegółowe zasady i tryb zarządzania budynkami przez wynajmujących, nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, otwierania rachunków bankowych i odprowadzania na nie wpływów czynszowych za lokale mieszkalne i użytkowe oraz pokrywania z tych rachunków wydatków na koszty eksploatacji i bieżących remontów oraz innych wydatków związanych z zarządaniem budynków.

§ 16. 1. Nadzór i kontrolę społeczną nad prowadzeniem zarządu, eksploatacją i wykonywaniem bieżących remontów, ze szczególnym uwzględnieniem wydatkowania wpływów z czynszu na powyższe cele, sprawuje samorząd mieszkańców (komitet blokowy, domowy, osiedlowy).

2. Szczegółowe zasady i tryb wykonywania nadzoru i kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do budynków zarządzanych przez osoby fizyczne i prawne, nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, jak również w stosunku do jednostek gospodarki uspołecznionej, zarządzających budynkami, regulują odrębne przepisy.

§ 17. Czynsz najmu, obliczony w drodze pomnożenia liczby m² powierzchni przez stawki przewidziane w odpowiednich tabelach czynszowych, ulega zaokrągleniu do 1 zł w ten sposób, że końcówkę powyżej 50 gr zaokrągla się w górę, a końcówkę 50 gr i poniżej zaokrągla się w dół.

§ 18. Najemcy, którzy na podstawie niniejszego rozporządzenia zobowiązani są od 1 października 1965 r. do opłacania czynszu najmu według stawek określonych w tabeli nr 1, nie uiszczają za miesiąc wrzesień 1965 r. opłat z tytułu udziału w kosztach eksploatacji i remontu bieżącego budynku.

§ 19. 1. Zgodnie z art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) tracą moc nie uchylone przepisy dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243).

2. Utrzymuje się w mocy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale

użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 245, z 1959 r. Nr 1, poz. 5, z 1960 r. Nr 6, poz. 34 i z 1961 r. Nr 59, poz. 325).

§ 20. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i innym zainteresowanym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że czynsz najmu, obliczony na podstawie niniejszego rozporządzenia, obowiązuje od dnia 1 października 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. (poz. 224).

Tabela nr 1

stawek czynszowych w zł za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego miesięcznie.

Kategoria lokalu	Budynki bez urządzeń wodociągowych	Budynki z wodą z wodociągu poza mieszkaniem (woda w budynku)	Budynki z wodą z wodociągu w mieszkaniu			
			1 urządzenie techniczne (kanalizacja lub gaz)	2 urządzenia techniczne (kanalizacja i gaz lub łazienka)	3 urządzenia techniczne (kanalizacja, gaz i łazienka bez piecyka gazowego)	3 urządzenia techniczne (kanalizacja, gaz i łazienka z piecykiem gazowym lub centralnie dostarczaną ciepłą wodą)
	1	2	3	4	5	6
Wielkość miejscowości:						
I. do 20 tys. mieszkańców	2,10—2,30	2,20—2,50	2,50—2,90	2,70—3,10	2,90—3,30	3,10—3,50
II. od 20 do 100 tys. mieszkańców	2,20—2,40	2,30—2,60	2,60—3,00	2,80—3,20	3,00—3,40	3,20—3,60
III. powyżej 100 tys. mieszkańców	2,30—2,50	2,40—2,70	2,70—3,10	2,90—3,30	3,10—3,50	3,30—3,70

- Uwagi: 1. Za urządzenia techniczne uważa się: urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, łazienkę bez piecyka gazowego, łazienkę z piecykiem gazowym lub centralnie dostarczaną ciepłą wodą.
 2. We wszystkich miejscowościach ustala się wyższe stawki o 15% za samodzielne lokale mieszkalne kategorii 3, 4, 5 i 6 w budynkach willowych z ogrodem bez względu na strefę.
 3. W miastach powyżej 50 tys. mieszkańców ustala się wyższe stawki o 10% za samodzielne lokale mieszkalne w budynkach położonych w strefie śródmiejskiej.
 4. Przy zbiegu podwyżek, o których mowa w pkt 2 i 3, stosuje się podwyżkę o 15%.

Tabela nr 2
stawek czynszowych w zł za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego miesięcznie.

Kategoria lokalu	Położenie budynku w mieście (strefy)	Budynki bez urządzeń wodociągowych	Budynki z wodą z wodociągu poza mieszkaniem (woda w budynku)	Budynki z wodą z wodociągu w mieszkaniu			
				1 urządzenie techniczne (kanalizacja lub gaz)	2 urządzenia techniczne (kanalizacja i gaz lub łazienka)	3 urządzenia techniczne (kanalizacja, gaz i łazienka bez piecyka gazowego)	3 urządzenia techniczne (kanalizacja, gaz i łazienka z piecykiem gazowym lub centralnie dostarczaną ciepłą wodą)
Wielkość miejscowości:		1	2	3	4	5	6
I. do 20 tys. mieszkańców	wszystkie lokale	3,00	3,50	3,70	3,90	4,10	4,50
II. od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców	lokale na przedmieściach	3,40	3,70	3,90	4,10	4,30	4,70
	lokale w śródmieściu *)	3,85	4,10	4,30	4,50	4,70	5,10
III. powyżej 100 tys. mieszkańców	lokale w dzielnicach pośrednich i na przedmieściach	4,10	4,40	4,60	4,80	5,00	5,40
	lokale w śródmieściu i lokale willowe we wszystkich strefach	4,25	4,70	5,00	5,30	5,60	6,00

*) Dotyczy tylko miast powyżej 50 tys. mieszkańców.

Uwaga: Za urządzenia techniczne uważa się: urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, łazienkę bez piecyka gazowego, łazienkę z piecykiem gazowym lub centralnie dostarczaną ciepłą wodą.

225

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych.

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych (Dz. U. Nr 46, poz. 223) wprowadza się następującą zmianę:

Dotychczasową treść § 12 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Osobom prawnym nie będącym jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2), które jako właściciele terenu uczestniczyły

w kosztach budowy określonego urządzenia komunalnego, zalicza się wyłożony wkład na pokrycie kosztów budowy tego urządzenia komunalnego, a w razie pokrywania kosztów w formie opłat rocznych, udziela się zwolnienia na określonej w stosunku do nakładów ilości lat od obowiązku ponoszenia opłat przypadających za te urządzenia.

3. Osobom fizycznym, które jako właściciele terenu przyczyniły się do wybudowania określonego urządzenia komunalnego własnymi środkami finansowymi, zalicza się te środki finansowe na poczet należności z tytułu pokrycia kosztów budowy określonego urządzenia komunalnego. Jeśli osoby te przyczyniły się do budowy określonego urządzenia komu-